

Hồi 21

Lâu Nguyên Soái

Lâu nguyên soái mừng rỡ cùng chư tướng nghênh tiếp thật trọng thể, sai bày tiệc tẩy trần, trong tiệc, Lâu nguyên soái lên mở bức chân dung ra so sánh, thì thấy không sai mấy may, lấy làm vững bụng lắm.

Hôm sau Lâu nguyên soái cùng với trạng nguyên Vương Long phò Chiêu Quân đi trước, rồi đại binh đi sau mấy chục dặm cho khỏi ồn ào. Ít ngày nữa tới một địa phương, có sương mù dày đặc không thể nhìn xa, Chiêu Quân hỏi trạng nguyên Vương Long:

- Đây là đâu?

Vương Long đáp:

- Đây là địa phận giáp Hắc Thủy Hà, từ đây tới Kinh đô Phiên Quốc chỉ còn nửa đường.

Qua Hắc thủy hà, Vương Long cho đóng trại gần một tòa cổ miếu bên đường để sĩ tốt nghỉ ngơi. Sĩ tốt nấu cơm ăn xong thì trời vừa tối. Vương Long cho lệnh ngủ sớm để lấy sức. Chỉ còn một mình Chiêu Quân ngồi trong trại, lấy đàn tỳ bà ra gảy mấy khúc thê lương, tiếng đàn chát chúa lòng nhớ quê hương, nhớ Hán đế, đó là mấy khúc Qúa quan tư hương luyến chúa.

Lát sau mệt mỏi, Chiêu Quân gục xuống án thư mà thiếp đi. Nàng mộng thấy một ngọc nữ tới bảo:

- Có tiên chỉ, triệu nương nương tới yết kiến tiên chúa.

Chiêu Quân đi theo, tới một cung điện vàng son rực rỡ, bên trong có một vị tiên nữ mặc hoàng bào lấp lánh ngồi giữa, hai bên là hơn mười tiên nữ khác đứng hầu. Chiêu Quân ngạc nhiên lắm. Vị tiên chúa nói:

- Vương Chiêu Quân, ta là Cửu thiên Huyền Nữ, với ngươi có chút kỳ duyên, nên gọi ngươi tới đây, ban cho ngươi chiếc áo lông hạc. Mặc áo này thì Phiên Vương không thể đến gần ngươi, giúp ngươi giữ tròn danh tiết.

Nói xong sai tiên nữ đưa áo cho Chiêu Quân, nàng lay tạ mà nhận. Ngọc nữ lại đưa Chiêu Quân trở ra, tới thềm cung điện thì thành linh xô mạnh một cái, Chiêu Quân không đề phòng nên ngã xuống, và nàng chợt tỉnh giấc, thấy trên án thư có chiếc áo lông hạc trắng như tuyết. Chiêu Quân biết là mình vừa gặp tiên chúa Cửu thiên Huyền Nữ, vội mặc áo lông hạc, thấy âm hản lên, và bước ra

ngoài doanh trại. Dưới ánh trăng sông, nàng thấy tấm bảng ở cổng ngôi cổ miếu ẩn hiện ba chữ "Cửu cổ miếu", thì biết đó là miếu thờ Cửu thiên Huyền Nữ, liền bước tới cổng miếu sụp lạy tạ Ôn, sau đó quay về doanh trại an nghỉ.

Hôm sau, Chiêu Quân vào miếu đốt hương khấn vái rồi mới tiếp tục lên đường. Thấm thoát ít ngày đã tới ngoại thành kinh đô. Quan thủ thành dẫn binh nghênh đón. Chiêu Quân dừng ngựa mà bảo:

- Người vào tâu với Phiên vương là Chiêu Quân có ba điều kiện. Thứ nhất là Phiên chúa hạ lệnh giảm thuế má cho dân chúng, thứ nhì là Phiên chúa phải một lòng thờ phục Hán triều, thứ ba là Phiên chúa phải hứa hàng năm tiến cống đều đặn. Ba điều kiện đó được chấp nhận thì ta mới chịu vào thành, còn không thì ta nguyện chết nơi đây.

Quan thủ thành vào tâu lại, Phiên vương mừng rỡ chấp thuận đủ ba điều kiện, rồi sai đem kiệu hoa và cung nữ ra tận ngoại thành đón rước. Chiêu Quân vào đến kinh thành, thấy Phiên vương dẫn bá quan văn võ ra tận cửa Ngọ môn nghênh tiếp. Sau đó nàng được đưa về Tây cung. Phi tần cung nữ trong cung thấy Chiêu Quân đẹp như tiên giáng trần, ai nấy đều xuýt xoa khen ngợi.

Phiên vương thiết triều, ban thưởng cho tướng sĩ có công, lại sai bày yến tiệc thiết đãi quần thần văn võ cùng trạng nguyên Vương Long. Tiệc xong, Phiên vương cho Vương Long tới ngụ tại một dinh thự nguy nga, rồi mới trở về Tây cung.

Chiêu Quân phải gượng cười sụp lạy đón mừng. Phiên vương tự tay đỡ nàng dậy, sung sướng nói:

- Bao ngày chờ đợi, hôm nay mới được gặp mỹ nhân, thật là thỏa lòng ước nguyện.

Rồi sai bày tiệc tẩy trần. Phiên vương lấy bức chân dung ra so lại, thì thấy quả là Chiêu Quân thật, trong lòng mừng rỡ vô cùng. Chiêu Quân cũng phải giả vui mà chúc rượu. Phiên vương vui vẻ vừa say mê nhìn ngắm mỹ nhân, vừa uống một hơi ba chung rượu lớn.

Rượu đã ngà ngà, Phiên vương bảo:

- Nghe nói mỹ nhân có tài đàn tỳ bà làm say đắm lòng người, tiện đây xin cho ta thưởng thức.

Rồi sai cung nữ đem đàn tỳ bà ra. Chiêu Quân chau mày gảy lên một khúc sầu thương, âm thanh nào nùng ai oán. Phiên vương vội sai cung nữ cất đàn đi.

Sau đó Chiêu Quân chúc rượu liền liền cho Phiên vương. Rượu ngon lại có mỹ nhân tay tiên chúc rượu, Phiên vương mềm môi uống tới say gục ngay tại bàn tiệc. Cung nữ phải dìu vào long sàng. Đêm đó, Chiêu Quân mặc nguyên áo lông hạc mà nằm cạnh Phiên vương.

Hôm sau thức dậy, Phiên vương truyền bãi triều luôn ba ngày, rồi lấy làm tiếc là đêm qua đã quá say, không thể thành thân với Chiêu Quân được. Chiêu Quân biết ý nói rằng:

- Thiếp còn mối thù chưa trả, thì chưa thể thành thân được với chúa công.

Phiên vương sốt sắng:

- Ta sẵn lòng vì mỹ nhân mà rửa thù.

Chiêu Quân khóc lóc nói:

- Mao Diên Thọ trước kia hãm hại toàn gia thiếp, khiến cha thiếp bị đày tới Liêu Đông làm hỏa đầu quân, còn thiếp thì bị đày vào lãnh cung, trăm nghìn cực khổ. Bởi vậy nếu chúa công không chém Mao Diên Thọ, thì thiếp không thể cùng chúa công thành vợ chồng được.

Phiên vương ngẫm nghĩ rồi cho thiết triều ngay, bảo với văn võ bá quan là phải chém Mao Diên Thọ. Bá quan Phiên triều đều ghét Mao Diên Thọ, do đó chỉ có Vệ Luật bước ra xin tội:

- Bẩm chúa công, Mao Diên Thọ là bậc công thần, chưa hề phạm đại tội sao lại bị tội chết. Xin chúa công đừng nghe lời người khác mà giết hại công thần.

Phiên vương đập án quát:

- Chẳng cần phải nghe lời ai, ta nghĩ rằng Mao tặc thân làm Tể tướng Hán triều mà đang tâm phản bội. Nếu còn dung dưỡng nó, thì biết đâu sau này nó chẳng đem bức họa Chiêu Quân sang nước khác để nước khác đem binh đánh ta. Vậy phải giết đi để trừ hậu họa.

Mao Diên Thọ sợ hãi quỳ mọp không nói được gì. Vũ sĩ ập tới lôi ra pháp trường, khoảnh khắc đã đầu lia khỏi cổ.